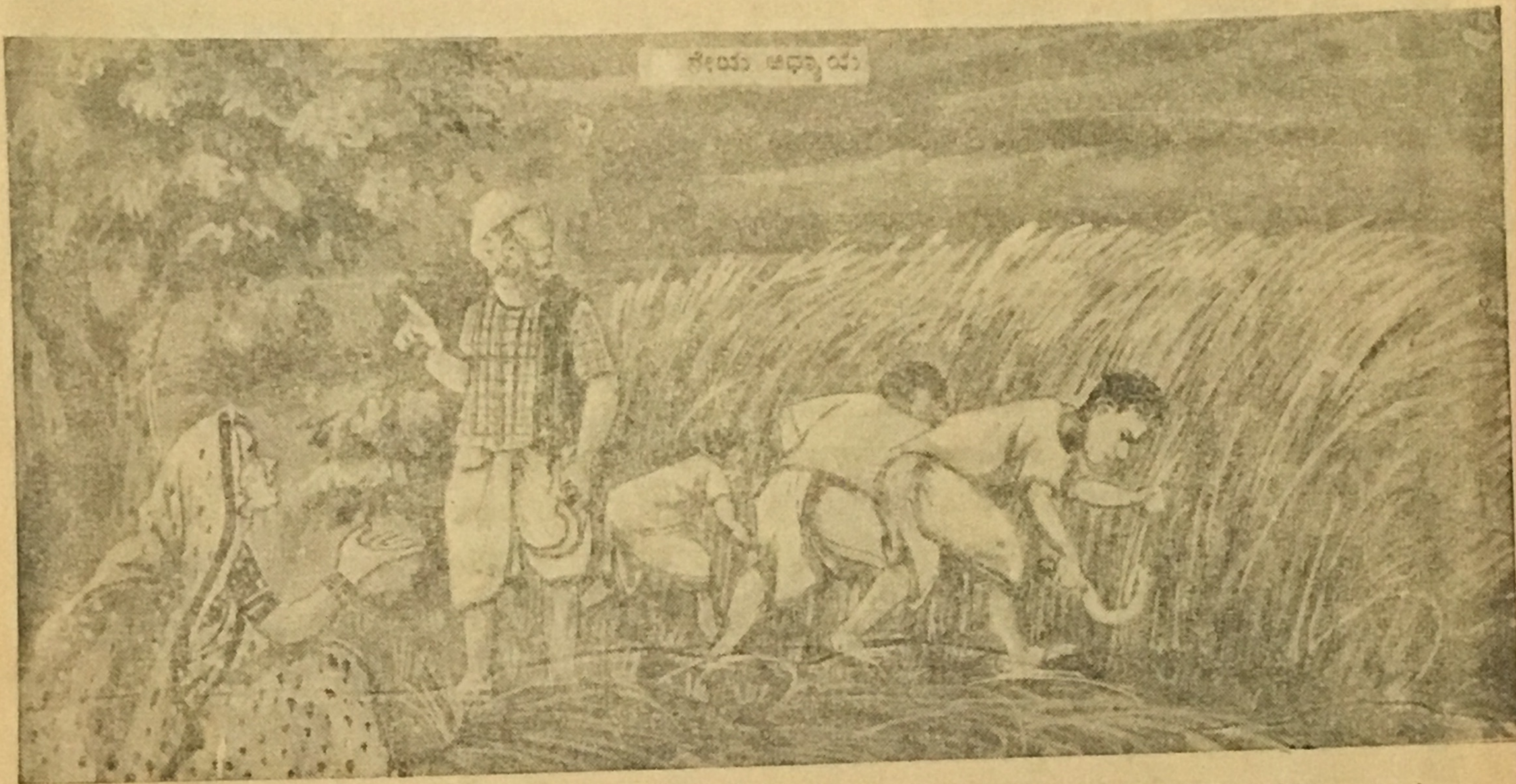

೪೮ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು— ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಥೆ ಜರುಗಿತು. ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರವು ತೀರ ಕೌತುಕಾಸ್ಪದವೂ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವೂ ಆದುದಾಗಿದೆ. ||೧|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಅಪಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರ ಭಕ್ತನಿದ್ದನು. ಆತನ ಹೆಸರು ಪರ್ವತೇಶ್ವರ ||೨|| ಆತನ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ಆತನು ಕಾಯಾ-ವಾಚಾ-ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಂದರೆ ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೩|| ದಿನಾಲೂ ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು, ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆ ಶೂದ್ರನ ಹೊಲವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ದಿನಾಲೂ ನಿಂತಿರುವನು. ||೪|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಹೊಲದೊಳಗಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಬರುವನು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ||೫|| ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾದೊಡನೆ ಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರ ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಬರುವರು ಆಗ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸ— ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ಶೂದ್ರನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತ ಲಿದ್ದನು. ||೬|| ಶ್ರೀಗುರು ಆತನೊಡನೆ ಏನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವರು. ಇಂತು ಬಹುಕಾಲವು ಕ್ರಮಿಸಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಶೂದ್ರನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬಂದನು. ||೭|| ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಶೂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. “ಯಾಕೋ? ದಿನಾಲೂ ಅದೇಕೆ

ಕಷ್ಟ ಪಡುವಿ. ಬಂದವನೇ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವಿ. ಅದೇಕೆ? ||೮|| ನಿನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅದಾವ ಬಯಕೆಯುಂಟು ? ಬೇಗನೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಶೂದ್ರನು ಕೈ ಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ-“ನನ್ನ ಹೊಲವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು” ಎಂದನು. ||೯|| ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು-“ನಿನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಬಿತ್ತಿರುವಿ.? ಎಂದು ಕೇಳಲು ಶೂದ್ರನು-“ಬಹಳವಾಗಿ ಜೋಳವನ್ನೆ ಬಿತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ||೧೦|| ದಿನಾಲೂ ನಾನು ತಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಬೆಳೆಯು ಹೆಚ್ಚಿ ಚಾಚಿ ತೋರಹತ್ತಿತು. ಇನ್ನು ಹೊಡೆ ಹಾಕುವವು. ದೇವಾ ! ಅನಂತರ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಟೆ ಮಾಡುವೆವು. ||೧೧|| ಸ್ವಾಮಿ ! ಹೊಲದ ಹತ್ತರ ಬರಬೇಕು. ಅಮೃತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನು ನೀನು ನಾನು ಶೂದ್ರನೆಂದು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ||೧೨|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೊಲದ ಹತ್ತರ ಹೋದರು. ಹೊಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಶೂದ್ರನಿಗೆ-“ನಾನು ಹೇಳುವದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿದರೆ; ನನ್ನ ಮಾತಿನ ವಿಸ್ವಾಸವು ನಿನಗೆ ಉಂಟಾದೀತು. ||೧೩|| ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿನಗೆ ಏನನ್ನು ಹೇಳುವೆನೋ ಅದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವೆನು. ಅದನ್ನು ನೀನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೪|| ಶೂದ್ರನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ-“ಗುರು ವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ಕಾರಣವು. ಸ್ವಾಮಿ ! ಎರಡನೆಯ ಭಾವವು ನನ್ನಲ್ಲ” ಎಂದನು. ||೧೫|| ಅನಂತರ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆತನಿಗೆ-“ನಾವು ಈಗ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು ಮರಳಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಬರುವೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀನು ಈ ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಯ್ದು ಹಾಕಬೇಕು.” ||೧೬|| ಹೀಗೆಂದು ಶೂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಗುರುವಾಕ್ಯವು ವೇದವಾಕ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಮಾಣವಾದದ್ದು, ಎಂದು ಶೂದ್ರನು ಮನದಲ್ಲಿ

ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ||೧೬|| ಪರ್ವತೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶೂದ್ರನು ಕೂಡಲೇ ಊರೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ-“ನನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೧೭|| “ಈ ವರ್ಷ ನಿನ್ನ ಹೊಲದೊಳಗಿನ ಬೆಳೆಯು ಬಹಳೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಂತೇ ಗುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಬೇಡುವಿ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರೆವು” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ||೧೮|| ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದನು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟ ಧಾನ್ಯದ ಇಮ್ಮಡಿ ಈ ಸಲ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಕರಾರು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ||೧೯|| ಶೂದ್ರನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಅಭಯಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದನು ಕೂಡಲೇ ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೇಗನೇ ಕೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೨೦|| ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಆ ಶೂದ್ರನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡೆಯ ಹೋದನು. ||೨೧|| ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಡೆದನು. ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆಗ ಓಡುತ್ತ ಊರೊಳಗೆ ಹೋದಳು. ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಳು. “ಗಂಡನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹತ್ತಿದೆ. ||೨೨|| ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಯ್ಯು ಚೆಲ್ಲುವನು. ನಾವೆಲ್ಲ ಆತನಿಗೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಹೋಗಲು ಕಲ್ಲು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯುವನು. ||೨೩|| ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದ ಯತೀಶ್ವರನ ಮಾತಿಂದ ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಯ್ದನು. ನಮ್ಮ ಉಣಬಡಿಸಿದ ತಾಟೇ ಕಸಿದುಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಮಗೆ ದೊರಕುವ ಅನ್ನವು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು.” ಎಂದು ದೂರಿಕೊಂಡಳು.

ಹೀಕು ಕೊಯ್ತು ಹತ್ತಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುತ್ರರನ್ನು ಆ ಶೂನ್ಯನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಗೆಯಹೊದನು. (೨೨)

||೨೫|| ಅಧಿಕಾರಿಗಳು- “ತನ್ನ ಹೊಲದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತಾನು ಕೊಯ್ಯಲೊಲ್ಲನೇಕೆ? ಕಳೆದ ವರುಷದ ಇಮ್ಮಡಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವು ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲುಂಟು” ಎಂದರು. ||೨೬|| ಆದಾಗ್ಯೂ ತಡೆಯಲು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿದರು. ಏನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಶೂದ್ರನು ಕೇಳದಾದನು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ “ನನ್ನ ತೆರಿಗೆ ಕಾಳಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹವಿದ್ದರೆ, ಹಗೆಯಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯವಿದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಕೊಡುವೆನು.” ||೨೭|| ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ನಾವು ಆ ಶೂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವನು ನಿಮಗೆ ಇದು ವಿನೋದವೆಂದು ನುಡಿದನು. ||೨೮|| “ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಯ ಪಟ್ಟರೆ, ಈಗಲೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಕೊಡುವೆನು ಅವರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವೆನು. ಅದರಂತೆ ಪತ್ರವನ್ನಂತೂ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು.” ||೨೯|| ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ- “ನಮಗೇತರ ಚಿಂತೆ? ಹಗೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೦|| ಇಷ್ಟಾಗುತ್ತಿರಲು ಶೂದ್ರನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಯ್ದು ಚೆಲ್ಲಿದನು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮರಳಿ ಬರುವ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುರಗಳು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು ||೩೧|| ಶೂದ್ರನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಯ್ದಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರು ನಾಥನು ನೋಡಿ “ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಯ್ದೆ” ಎಂದು ನುಡಿದನು. ||೩೨|| “ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಕೊಯ್ದುಹಾಕಿದೆ” ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಶೂದ್ರನು- “ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವೇ ನನಗೆ ಕಾಮಧೇನುವು” ಎಂದನು. ||೩೩|| ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು- ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರವಿದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಫಲವು ಪದರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ” ||೩೪|| ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವನೊಡನೆ ಬಂದ ಶೂದ್ರನು ತನ್ನ

ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ||೩೫|| ನಡೆದ ವೃತ್ತವನ್ನು ಕೇಳಲು, ಜನರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಬರ
ಹತ್ತಿದರು. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕವುಂಟಾಯಿತು. ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತ
ತಮ್ಮ ಅನ್ನವು ಹೋಯಿತೆಂದು ಅನ್ನಹತ್ತಿದರು. ||೩೬|| ಶೂದ್ರನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಬೋಧಿಸಿ, ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಡಿರಿ. ಸುಖಿಯಾಗಿ ಇರ್ತೀರಿ. ಮೂರ್ಖರಾದ ನಿಮಗೆ ಗುರುಗಳ ಕೃತಿಯ ಅರ್ಥವು ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಅವರ
ವಾಕ್ಯವೆಂದರೆ, ಕಾಮಧೇನುವು. ||೩೭|| ನೀವು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಮಡಿ ಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ.
ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ||೩೮||
ಅವರನ್ನು ನೀವು ನರಮನುಷ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುವಿರಿ. ಆದರೆ ಅವರು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಶಿವಮುನಿಗಳು. ಮುಂದೆ
ಏನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಇರಬಹುದು. ಅಂತೇ ನನಗೆ ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ||೩೯||
ಯಾರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಕೃಪೆಯಾಗುವದೋ ಅವರಿಗೆ ದೈನ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದು? ನಮಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿಯು
ದೊರೆತಂತಾಯಿತು” ಎಂದು ಆ ಶೂದ್ರನು ಹೇಳುವನು. ||೪೦|| ಮತ್ತು ಅವನು ಒಳ್ಳೆ ಹರುಷದಿಂದ
ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೂ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೂ
ಹೇಳುವನು. ||೪೧|| ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ನಿರುತ್ತರರಾದರು. ಇದರಂತೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳು ಕ್ರಮಿಸಿದವು.
ಆ ಮೇಲೆ ತೀರ ತಂಪಾದ ಗಾಳಿಯೊಂದು ಬೀಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಬೆಳೆಯೆಲ್ಲವೂ ಕೆಟ್ಟು
ಹೋಯಿತು. ||೪೨|| ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೆಳೆಯೆಲ್ಲವೂ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಮೂಲಾ ನಕ್ಷತ್ರದ ಅಕಾಲಿಕವಾದ ದೊಡ್ಡ
ಮಳೆಯು ಸುರಿಯಿತು. ||೪೩|| ಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲವೂ ಬೆಳೆಗೆ ಎರವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶೂದ್ರನ ಹೊಲವು
ಮಾತ್ರ ಹತ್ತು ಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು, ಕೊಯ್ಲು ಹಾಕಿದ ಒಂದೊಂದು ಭೇರಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಹನ್ನೊಂದು

ರಂತೆ ದಂಟಿನ ಅಂಕುರಗಳು ಮೊಳೆತು, ಅವೆಲ್ಲ ಹೊಡೆಹಾಕಿದವು. ||೪೪|| ಮಿತಿಮೀರಿದ ಬೆಳೆ ಬಂತು
ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ದೇಶವೆಲ್ಲ ದುಷ್ಟಾಳಗ್ರಸ್ತ - ಬರಗಾಲಪೀಡಿತವಾಯಿತು.
ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಜರುಗಿತು. ||೪೫|| ಶೂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆನಂದದಿಂದ ಪೂಜೆಯ
ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು. ||೪೬||
ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಗಂಡನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದಳು. ಕರುಣಾಪೂರ್ಣವಾದ ವಚನಗಳಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು
ವಿನಂತಿಸಿದಳು. ||೪೭|| “ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಜ್ಞಾನಮದದಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಂದಿಸಿದೆನು.
ಎಂತಹನೋ ಎಲ್ಲಿಯ ಗುರುವೋ ಎಂದು ಬೀಳುಗಳೆದೆನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ! ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸ
ಬೇಕು.” || ೪೮ || ಎಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದಳು. ಹೊಲದೊಳಗಿನ ಸ್ಥಾನದೇವತೆಯನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಇನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಲೋ
ಚಿಸಿದರು. ||೪೯|| ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಯೊಡನೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಬಂದರು. ‘ಏನು ವೃತ್ತಾಂತ’
ವೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ||೫೦|| ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. “ಶಿವ
ಮುನಿಯೆ ನಿನಗೆ ಜಯಜಯಕಾರವಿರಲಿ, ನೀನು ಕುಲದೈವತವು, ಕಾಮಧೇನುವು. ನೀನೇ ನಮ್ಮ ದೇವರಾ
ಯನು ||೫೧|| ನಿನ್ನ ವಚನಾಮೃತವು-ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಪ್ರಕಾರವಿದ್ದಂತೆ. ನಮ್ಮ
ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ನಾವು ಇಂದು ನಿನಗೆ ಶರಣು ಬಂದಿರುವೆವು. ||೫೨|| ಭಕ್ತವತ್ಸಲ
ನೆಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾವ ನಿನ್ನ ಬಿರುದು ಜಗತ್ತೇ ಹೊಗಳುವದು. ಇಂದು ಇದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಣ್ಣಾರೆ
ಕಂಡೆವು ಎಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. ||೫೩|| ಶೂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಲವು ವಿಧ

ವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಆರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಿತರಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ “ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ವಾಸ್ತವ್ಯವು ಅಖಂಡವಾಗಿರಲೆ”ಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ||೫೪|| ಗುರುಗಳ ನಿರೋಪ ವನ್ನು ಪಡೆದು, ಈರ್ವರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಾಲವು ಕ್ರಮಿಸಲು ಗಣನೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆ ಬಂದಿತು. ||೫೫|| ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ನೂರಾರು ಮಡಿ ಧಾನ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಶೂದ್ರನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡನು. ||೫೬|| ಅವನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ- “ಗ್ರಾಮದ ಬೆಳೆಯೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಧಾನ್ಯ ಭಂಡಾರವು ಬರಿದಾಗಿ ತೋರುವದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅರ್ಧ ಪಾಲು ಕೊಡುವೆನು. ||೫೭|| ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಇಮ್ಮಡಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ರುವೆ. ಆದರೆ ನೂರಾರು ಮಡಿ ಧಾನ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ||೫೮|| ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡುವೆ. ನೀವು ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು” ಎಂದನು. “ಧರ್ಮದ ಹಾನಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡೋಣ” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನುಡಿದರು. ||೫೯|| “ಆಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಗುರುಕೃಪೆಯು ಪೂರ್ಣವಾದದ್ದರಿಂದ ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಳೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ದು ನೀನೇ ಉಪಭೋ ಗಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೬೦|| ಶೂದ್ರನು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಬಹಳ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದನು. ಮತ್ತು ರಾಜನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊ ಯ್ದನು. ||೬೧|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಇತಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ದೃಢಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯವು ಕಾಲಿಕ್ಕದು. ||೬೨|| ಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ಅವನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಅಖಂಡ

ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಳು. ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ-ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳುವನು. ||೬೩||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರ್ಯಾಮೃತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತುಸಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಕೂದ್ರ ವರ ಪ್ರಧಾನಂ ನಾಮ ಅಷ್ಟಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೯ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಗುಣವಂತನಾದ ನಾಮ
ಧಾರಕ ಶಿಷ್ಯನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಸಿದ್ಧನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೧|| “ಶ್ರಯ
ಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರಿಯು ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ನರನಾದನು. ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ
ದನು. ಆದರೆ ಅದಾವ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು ? ||೨|| ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ತೀರ್ಥ
ಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಅದಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದನು ? ||೩|| ಸ್ವಾಮಿ!
ಈ ಸ್ಥಾನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು.” ಎಂದು ಆಗ ನಾಮಧಾರಕನು
ಸಿದ್ಧನ ಚರಣಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. ||೪|| ಅವನ ವಚನವನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಮುನಿಯು ಸಂತೋಷವನ್ನು
ಹೊಂದಿದನು. ಗಾಣಗಾಪುರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ಶ್ರೋತೃಗಳು ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ
ಕೇಳಬೇಕು. ||೫|| ಆಶ್ವೀನ ವದ್ಯ ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನ. ಅಂದು ದೀವಳಿಗೆಯ ಪರ್ವವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು
ಗಳು ತ್ರಿಸೃಳದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ||೬|| ಗಯಾ ಪ್ರಯಾಗ ಮತ್ತು ವಾರಣಾಸಿ